

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej odmawiającej dokonania płatności należnych skarżącej i zamiast tego żądającej zwrotu kwoty wypłaconej już w ramach wykonania umowy EuropeAid/124378/D/SER/TN (nr 2007/145-464), przekazanej skarżącej pismem z dnia 8 sierpnia 2011 r. (réf.: C&F/2011/D/001101), a także załączoną do niego notą obciążeniową;
- stwierdzenie nieważności wszystkich późniejszych decyzji pozwanej w tej sprawie, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, postanawiając, iż skarżąca powinna zwrócić określoną kwotę zamiast otrzymać kwotę należną za wykonane, zaakceptowane i zatwierdzone prace.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana dokonała błędnej interpretacji swojego prawa do odzyskania żądanej kwoty i podstawy prawnej tego prawa, przez co naruszyła art. 79 zasad wykonania rozporządzenia finansowego⁽¹⁾. Pozwana nie wzięła bowiem pod uwagę potwierdzenia widniejącego na kartach czasu pracy ekspertów zatrudnionych przez skarżącą, ani zakresu wykonanych przez nich i we właściwy sposób zatwierdzonych prac, tym bardziej, że żaden komentarz na temat wykonanych prac nie został przedstawiony *in tempore non suspecto*. (**Or. 2**)
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, zasady dobrej wiary i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ze względu na to, że:
 - pozwana odmówiła zapłaty kwot należnych za zatwierdzone i zaakceptowane prace;
 - pozwana nie powiadomiła skarżącą w stosownym czasie o wątpliwościach dotyczących swojego obowiązku zapłaty na rzecz skarżącą kwot zbadanych przez audytora, oraz
 - pozwana zachęcała skarżącą do kontynuowania prac przez okres dwunastu miesięcy i do świadczenia usług w oparciu o założenie, że za te prace otrzyma ona wynagrodzenie.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz prawa do obrony, ponieważ pozwana odmówiła zapłaty należnych kwot i zamiast tego nakazała skarżącą zwrot określonej kwoty, bez przedstawienia jakiegokolwiek analizy bądź uzasadnienia swojej decyzji w odniesieniu do tych kwot.

- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że wykonanie zaskarżonej decyzji stanowiłoby nadużycie władzy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2011 r. — Elsid i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-557/11)

(2011/C 370/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elsid SA (Titu, Rumunia), ESD-SIC BV (Delfzijl, Niderlandy), ESK-SIC GmbH (Frechen, Niemcy) i Navarro SIC, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: B. Ewtimow, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 5934 końcowej z dnia 24 sierpnia 2011 r. oddalającej wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozów węgliku krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, w których podkreśla niewłaściwe zastosowanie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący:

- naruszenia zasady proporcjonalności ustanowionej w art. 5 ust. 4 TUE. Równoległe albo tytułem pomocniczym, dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie przy stosowaniu surowszych niż wystarczające wymogów dowodowych przy ocenie dopuszczalności wniosku o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia.

2) Zarzut drugi dotyczący:

- naruszenia zasady dobrej administracji i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Równoległe albo tytułem pomocniczym, dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie przy ustalaniu, że chiński eksport do Stanów Zjednoczonych nie był porównywalny z produkcją europejskich przedsiębiorstw przemysłowych w Unii Europejskiej, a także przy błędnym przyjęciu wniosku, że niższa cena ekspor-

towa stosowana przez przedsiębiorstwa chińskie przy eksporcie do Stanów Zjednoczonych w porównaniu z ceną stosowaną przez europejskie przedsiębiorstwa przemysłowe na rynku Unii nie powinna wobec tego spowodować ponownego wystąpienia dumpingu i szkody.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).